

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Protokolant: Katarzyna Pietrzak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa H. R.

przeciwko S. T.Sp. z o.o. Spółka Komandytowo – Akcyjna w W.

o wynagrodzenie za pracę i odprawę pieniężną

I. zasądza na rzecz powoda H. R. od strony pozwanej S. T. Sp. z o.o. Spółka Komandytowo – Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 7.551,52 zł (słownie: siedem tysięcy pięćset pięćdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami z tym, że:

- od kwoty 2.019,72 zł płatnymi od 11 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.782,04 zł płatnymi od 1 maja 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.749,76 zł płatnymi od 1 maja 2013 r. do dnia zapłaty,

II. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 3.749,76 zł brutto,

III. zasądza na rzecz powoda od strony pozwanej kwotę 900 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia we Wrocławiu) kwotę 300 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powód był zwolniony z mocy ustawy.

UZASADNIENIE

Powód H. R. pozwem z dnia 21 lutego 2014 r. skierowanym przeciwko S. T. Sp. z o.o. Spółka Komandytowo-Akcyjna z siedzibą w W. domagał się zapłaty kwoty 7551,52 zł tytułem: wynagrodzenia za miesiące marzec i kwiecień 2013 r. oraz odprawy pieniężnej.

W uzasadnieniu roszczeń powód wskazał, iż był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w J. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy. Z uwagi jednakże na fakt, iż na mocy umowy dzierżawy z dnia 15.02.2013r., wskazane przedsiębiorstwo zostało oddane w dzierżawę Spółce S. T. Sp. z o.o. Spółka Komandytowo-Akcyjna z siedzibą w W., tym samym doszło do przejścia dotychczasowego zakładu pracy powoda na S. T. Sp. z o.o. SKA, pozew został skierowany wobec S. T. Sp. z o.o. SKA.

Nakazem zapłaty z dnia 3 marca 2014 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nakazał stronie pozwanej aby zapłaciła powodowi kwotę objętą żądaniem pozwu.

Pozwana S. T. Sp. z o.o. Spółka Komandytowo-Akcyjna z siedzibą w W. wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty zaskarżając go w całości oraz wnosząc o oddalenie powództwa oraz o obciążenie powoda kosztami postępowania. Ponadto strona pozwana podniosła zarzut braku legitymacji biernej do udziału w niniejszym postępowaniu oraz wniosła o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze strony pozwanej (...)Sp. z o.o. w J..

W uzasadnieniu wskazała, iż w dniu 15 lutego 2013 r. zawarła z (...) Sp. z o.o. w J. umowę dzierżawy przedsiębiorstwa. Na mocy przedmiotowej umowy wydzierżawiła od (...) Sp. z o.o. w J. ciąg technologiczny do produkcji pelletu. Przedmiot dzierżawy nie objął m.in. pracowników wydzierżawiającego (tak: pkt 1,3,4 umowy dzierżawy), którzy pozostali nadal zatrudnieni w przedsiębiorstwie Z. Sp. z o.o. w J. (wydzierżawiającego) i na jego rzecz świadczyli pracę.

Strona pozwana podkreśliła, iż wskutek zawarcia ww. umowy dzierżawy ciągu technologicznego do produkcji pelletu nie przejęła w faktyczne władanie zadań stanowiących placówkę zatrudnienia dla pracowników wydzierżawiającego, tj. (...) Sp. z o.o. Przedmiot umowy dzierżawy nie obejmował bowiem ani wszystkich składników majątkowych przedsiębiorstwa wydzierżawiającego ani wszystkich jego zadań, wobec czego nie doszło do przejścia zakładu pracy, w którym zatrudnieni byli powodowie, na pozwaną S. T. Sp. z o.o. Spółka Komandytowo-Akcyjna, w trybie art. 23⁽¹⁾ k.p.

Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2014 r. na podstawie art. 505 (4) kpc Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o wezwanie do udziału w sprawie (...)Spółka z o.o. w J..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w J. na stanowisku traktorzysty w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 4 maja 2011 r. do 30 kwietnia 2013 r.

Stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę z przyczyn dotyczących pracodawcy tj. w wyniku likwidacji stanowiska pracy na podstawie art. 30 par. 1 pkt 2 kp w związku z art. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Dowód: umowa o pracę powoda k. 13

Świadectwo pracy powoda k. 11

Zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 15

W dniu 15 lutego 2013 r. (...) Sp. z o. o. zawarła z pozwaną S. T. Sp. z o. o. SKA umowę dzierżawy, na podstawie której wydzierżawiający oddał w dzierżawę Przedsiębiorstwo określone w umowie za wynagrodzeniem. Przedmiot przedsiębiorstwa został sprecyzowany w §1 pkt. 1.1.1. umowy zgodnie z załączonymi do umowy trzema załącznikami (w pełni funkcjonalny i kompletny ciąg technologiczny służący do produkcji pelletu) z wyłączeniem elementów o których mowa w pkt. 1.3 tj. ksiąg rachunkowych, środków pieniężnych, wierzytelności i zobowiązań wydzierżawiającego oraz jego pracowników (pkt 1.3.4).

Na mocy ww. umowy strona pozwana wydzierżawiła od (...) Sp. z o. o. linię technologiczną i maszyny do produkcji pelletu, który zamierzała produkować na potrzeby przemysłu energetycznego.

Spółka S. T.sp. z o.o. S.K.A. w W. przejęła do użytkowania wszystkie składniki majątkowe w tym m.in. słomę zbożową i kukurydzianą, z której wytwarzany był pellet.

Pracownicy nadal wykonywali dotychczasowe czynności na zajmowanych stanowiskach, w dotychczasowym miejscu pracy.

Faktycznie pracownicy P. Sp. z o.o. zostali przejęci przez pozwaną ad. 1 - S. T. Sp. z o.o. SKA w trybie art. 23⁽¹⁾ k.p.

Dowód: umowa dzierżawy przedsiębiorstwa k. 16-21

Powodowi nie zostało wypłacone wynagrodzenie za następujące miesiące w następujących kwotach:

- za miesiąc marzec 2013r. w kwocie 2.019,72 zł brutto,

- za miesiąc kwiecień 2013 r. w kwocie 1.782,04 zł.

Na tę okoliczność A. Z. jako prezes zarządu (...)spółka z o.o. złożył oświadczenie na zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu powoda wydanym powodowi w dniu 12 czerwca 2013 r.

Dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu powoda k. 15

Biuro Rachunkowe R. wykonujące usługi księgowe i kadrowe na rzecz (...) spółka z o.o. naliczyło powodowi należności z tytułu odprawy pieniężnej na podstawie stawki godzinowej powoda wskazanej w umowie o pracę, gdyż pracodawca zalegał z wypłatą wynagrodzenia za kilka miesięcy.

Powodowi nie została wypłacona należna mu odprawa pieniężna w kwocie 3.749,76 zł brutto.

Dowód: zaświadczenie o rozliczeniu odprawy pieniężnej k. 14

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że niniejszej postępowanie było rozpoznawane z zastosowaniem przepisów o postępowaniu uproszczonym zatem z zastosowaniem wymogów przewidzianych przepisami art. 505 (1) – 505 (14) kpc.

Mając na uwadze powyższe, postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2014 r. na podstawie art. 505 (4) kpc Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o wezwanie do udziału w sprawie (...) spółka z o.o. w J..

Strona pozwana reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie wniosła od powyższego postanowienia zastrzeżeń w trybie art. 162 kpc.

Bezspornym było, iż powód był pracownikiem (...) spółka z o.o. w J..

Bezspornym było również, że powód nie otrzymał wynagrodzenia za miesiąc marzec i kwiecień 2013 r. a także odprawy pieniężnej od pracodawcy. Nie było to przedmiotem zarzutu strony pozwanej. Strona pozwana działając przez profesjonalnego pełnomocnika tego zarzutu nie zgłosiła ani w sprzeciwie, ani też później w toku postępowania.

Strona pozwana działając przez profesjonalnego pełnomocnika nie zakwestionowała prawdziwości, ani też rzetelności przedstawionych przez pełnomocnika powoda dowodów z dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu powoda (k. 15), w którym A. Z. dodatkowo oświadczył, że powodowi nie zostały wypłacone wynagrodzenia za miesiące marzec i kwiecień 2013 r. zgodnie z wyczeniem dokonany przez biuro rachunkowe. Pełnomocnik strony pozwanej nie zakwestionował również naliczenia i zasadności wypłaty na rzecz powoda należnej mu odprawy pieniężnej. Ta okoliczność jednocześnie wynika jednoznacznie z zaświadczenia (...)spółka z o.o. z dnia 17 czerwca 2013 r. (k. 14). Mając na uwadze, że profesjonalny pełnomocnik strony powodowej nie zakwestionował w toku postępowania wskazanych przez powoda dokumentów księgowych i nie podważył ich prawdziwości ani też rzetelności, Sąd oparł swoje ustalenia na podstawie tych dokumentów, przyjmując, że faktycznie powodowi jako pracownikowi z tytułu ustania stosunku pracy należne było od pracodawcy niewypłacone wynagrodzenie za miesiące marzec i kwiecień 2013 r. oraz odprawa pieniężna, w szczególności, że faktycznie, jak wynika z zebranego materiału dowodowego, zakład

pracy, w którym pracował powód zaprzestał prowadzenia działalności, nastąpiła likwidacja stanowiska pracy powoda, a powodowi należna była odprawa pieniężna we wskazanej wysokości.

W toku procesu strona pozwana podniosła, iż na podstawie umowy dzierżawy z dnia 15 lutego 2013 r. (...)spółka z o.o., w skład którego wchodził m.in. zakład produkcyjny w którym zatrudniony był powód nie zostało oddane w dzierżawę stronie pozwanej w całości, lecz z wyłączeniem elementów o których mowa w pkt. 1.3 umowy dzierżawy tj. ksiąg rachunkowych, środków pieniężnych, wierzytelności i zobowiązań wydierżawiającego oraz jego pracowników (pkt 1.3.4). Tym samym, zdaniem strony pozwanej, nie doszło do przejścia na nowego pracodawcę – S. T. Sp. z o.o. S.K.A. całego zakładu pracy, rozumianego jako zorganizowany zespół środków materialnych i niematerialnych służący realizacji przez pracodawcę określonej działalności i będący jednocześnie miejscem zatrudnienia dla pracowników.

Istotą przedmiotowej sprawy było zatem rozstrzygnięcie, kto był pracodawcą powoda w spornym okresie i czy w istocie został on przejęty przez pozwaną w trybie art. 23¹ k.p.

Zgodnie z art. 23¹ § 1 k. p. w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę staje się on z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy, z zastrzeżeniem przepisów § 5.

Całościowa ocena ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego doprowadziła Sąd do jednoznacznego wniosku, że z chwilą zawarcia w/w umowy dzierżawy faktycznie pracownicy (...) spółka z o.o., w tym powód, zostali przejęci przez pozwaną w trybie art. 23⁽¹⁾ k.p.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, jako że żadna ze stron w toku procesu nie podważyła skutecznie ich wiarygodności i autentyczności.

Sąd w niniejszym postępowaniu oddalił wnioski dowodowe strony pozwanej o przesłuchanie świadków A. Z. i J. W., wobec faktu, że strona pozwana nie wykonała zobowiązania Sądu z rozprawy w dniu 20 stycznia 2015 r. i nie wskazała, że podtrzymuje żądanie w zakresie przeprowadzenia dowodu z przesłuchania tych świadków. Podkreślenia wymaga, że strona pozwana w/w wnioski dowodowe zgłosiła dopiero na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2014 r, a następnie nie podtrzymała tych wniosków dowodowych pomimo prawidłowo otrzymanego zobowiązania do wskazania, czy podtrzymuje te wnioski dowodowe ze wskazaniem rygoru.

Dodatkowo należy wskazać, że profesjonalny pełnomocnik strony pozwanej nie złożył zastrzeżeń w trybie art. 162 kpc w zakresie oddalenia tych wniosków dowodowych.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że uzasadnione było oddalenie tych wniosków dowodowych również w świetle art. 227 kpc, w zw. z art. 217 kpc. Przede wszystkim świadkowie ci zostali powołani na okoliczność przedmiotu umowy dzierżawy, jej celu i warunków, sposobu wykonania i świadczenia umowy na usługi koordynacji pelletu oraz wsparcia technicznego.

W ocenie Sądu, bez znaczenia było dla rozstrzygnięcia w sprawie to, w jaki sposób strona pozwana i (...)spółka z o.o. wzajemnie określiły sobie współpracę gospodarczą i w jaki sposób określiły finansowanie wsparcia dla produkcji, czy też sposób dystrybucji produkowanego pelletu.

Unormowana w przepisie art. 23¹ k.p. instytucja przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę oznacza sytuację, gdy w wyniku różnego rodzaju zdarzeń prawnych lub tylko faktycznych, zakład pracy bądź jego część przechodzi z posiadania jednego podmiotu (dotychczasowego pracodawcy) w posiadanie kolejnego, który wskutek tego staje się pracodawcą dla przejętych pracowników. Konsekwencją transferu jest zmiana pracodawcy i wstąpienie nabywcy zakładu w prawa i obowiązki zbywcy w chwili przejścia zakładu automatycznie, z mocy prawa, bez potrzeby dokonywania jakichkolwiek dodatkowych czynności (por. wyrok SN z 19.10.2010r., II PK 91/10, OSNP 2012/1-2/9).

W judykaturze podnosi się również, iż „przejęcie zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ k.p. ma miejsce także wówczas, gdy dotychczasowy pracodawca i przejmujący pracodawca nie działali zgodnie dla osiągnięcia tego celu, natomiast

doszło do faktycznego przejęcia majątku i zadań zakładu pracy” (por. wyrok SN z 29.08.1995r., I PRN 38/95, OSNAPiUS 1996/6/83).

Przejęcie zakładu pracy lub jego części nie musi polegać na formalnym nabyciu przedsiębiorstwa na mocy art. 55¹ k.c., wystarczającym jest fizyczne i faktyczne przejęcie władztwa nad zakładem pracy lub jego częścią przez nowy podmiot, co powoduje, że pracownicy świadczą pracę na rzecz kogo innego niż dotychczas. Jeśli nowy pracodawca objął faktyczne władztwo nad pomieszczeniami, sprzętem i narzędziami pracy dotychczas posiadanymi przez poprzedniego pracodawcę, to mamy do czynienia z przejęciem zakładu pracy (lub jego części) na mocy art. 23¹ k.p. Chodzi bowiem o ustalenie faktycznej możliwości wykorzystywania praw tworzących zakład pracy w ramach działalności związanej z zatrudnianiem pracowników oraz realnej możliwości zarządzania tym zakładem, tj. korzystania z jego majątku i kierowania zespołem pracowniczym. Ponadto przejęcia zakładu pracy nie można utożsamiać wyłącznie z przejęciem składników majątkowych, ale świadczy o tym również przejęcie zadań pracodawcy (vide: wyrok SN z 08.06.2010r., I PK 214/09, Lex nr 602051 z uzasadnieniem, wyrok SN z 18.02.2010r., III UK 75/09, Lex nr 585849, wyrok SN z 20.10.2009r., I PK 96/09, OSNP 2011/7-8/103).

Wprawdzie w treści umowy strony ustalił jednocześnie, że będące przedmiotem umowy przedsiębiorstwo nie obejmuje ksiąg rachunkowych, środków pieniężnych na rachunkach bankowych i w kasie wydierżawiającego, wierzytelności i zobowiązań wydierżawiającego a także innych ruchomości oraz nakładów nie wchodzących w skład przedsiębiorstwa oraz pracowników wydierżawiającego jednak postanowienie to w zakresie w jakim stanowiło, iż przedmiot dzierżawy nie obejmuje pracowników wydierżawiającego, było z mocy prawa, tj. zgodnie z treścią art. 58 § 1 i § 3 k.c. w zw. z art. 300 k.p. – nieważne, jako sprzeczne z bezwzględnie obowiązującym przepisem art. 23 (1) § 1 k.p.

Zważyć bowiem należy, że instytucja przejścia zakładu pracy lub jego części, unormowana w treści art. 23 (1) k.p., dotyczy każdej sytuacji, w której w wyniku różnego rodzaju zdarzeń (faktycznych lub prawnych) zakład pracy lub odpowiednio jego część przechodzi z posiadania jednego podmiotu (dotychczasowego pracodawcy) w posiadanie innego podmiotu (nowego pracodawcy). Podkreślenia przy tym wymaga, iż nabywca zakładu pracy (obejmujący w posiadanie) staje się pracodawcą dla zatrudnionych w nim pracowników z mocy samego prawa bez potrzeby dokonywania w tym zakresie jakichkolwiek dalszych czynności. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2010r., II PK 91/10, OSNP 2012/1-2/9). Oznacza to, że przejęcie zakładu pracy w rozumieniu art. 23 (1) k.p. ma miejsce także wówczas, gdy dotychczasowy pracodawca i przejmujący pracodawca nie działali zgodnie dla osiągnięcia tego celu, natomiast doszło do faktycznego przejęcia majątku i zadań zakładu pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 1995r., I PRN 38/95, OSNAPiUS 1996/6/83).

Taka sytuacja wystąpiła w niniejszej sprawie.

Jak wynika bowiem z przeprowadzonych ustaleń faktycznych strona pozwana S. T. Sp. z o.o. SKA w W. na podstawie zawartej umowy dzierżawy objęła z dniem 15 lutego 2013r. w faktyczne władanie zakład produkcyjny (...)Sp. z o.o. i przystąpiła do realizacji dotychczasowych zadań tej spółki, w oparciu o objęte w posiadanie – w związku z umową – składniki jej majątku, przy wykorzystaniu pracy dotychczasowych pracowników (...)Sp. z o.o.

W dniu 15 lutego 2013 r. (...) Sp. z o. o. zawarła z pozwaną umowę dzierżawy, na podstawie której wydierżawiający oddał w dzierżawę Przedsiębiorstwo określone w umowie za wynagrodzeniem. Przedmiot przedsiębiorstwa został sprecyzowany w §1 pkt. 1.1.1. umowy zgodnie z załączonymi do umowy trzema załącznikami (w pełni funkcjonalny i kompletny ciąg technologiczny służący do produkcji PELLETU) z wyłączeniem elementów o których mowa w pkt. 1.3 tj. ksiąg rachunkowych, środków pieniężnych, wierzytelności i zobowiązań wydierżawiającego oraz jego pracowników.

Zważyć jednakże należało, iż postanowienie umowne stanowiące, że przedmiot dzierżawy nie obejmuje pracowników wydierżawiającego, było z mocy prawa, tj. z mocy art. 58 §1 i §3 k.c. w zw. z art. 300 k.p. – nieważne, jako sprzeczne z bezwzględnie obowiązującym przepisem art. 23 (1) § 1 k. p.

W rzeczywistości bowiem przedmiot dzierżawy obejmował całe przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o., w skład którego wchodził zakład pracy w J., w którym zatrudnieni byli pracownicy, w tym powód. Dotychczasowi pracownicy, w tym i powód, po zawarciu wskazanej umowy dzierżawy w dalszym ciągu świadczyli pracę na tych samych stanowiskach pracy i na tych samych warunkach.

Bez znaczenia zatem było to, w jaki sposób (...) spółka z o.o. i strona pozwana określiła wzajemną współpracę stron jako podmiotów gospodarczych.

Jak wynika z samej treści umowy dzierżawy, strona pozwana miała realną możliwość korzystania z dotychczasowego majątku firmy (...)Sp. z o.o., objęła faktyczne władztwo nad pomieszczeniami, w których dotychczas pracowali pracownicy (...)oraz nad ich narzędziami pracy, jak również zachowana została tożsamość wykonywanych zadań. Bowiem pracownicy po zawarciu w/w umowy dzierżawy pracowali nadal w tym samym charakterze co w(...), w tych samych pomieszczeniach, na tych samych maszynach i sprzęcie jak dotychczas i nadal zajmowali się produkcją pelletu.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Sąd w pkt I sentencji wyroku.

Podobne stanowisko, jak Sąd w niniejszej sprawie zajęły Sądy w sprawach toczących się w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieście Wydział IV i X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych sygn akt VI P 694/14, IV P 748/13, a także Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział Pracy w wyroku z dnia 27 listopada 2014 r. sygn akt VII Pa 340/14./

Orzeczenia o odsetkach ustawowych za zwłokę znajdują swe oparcie w przepisach art. 481 §1 i §2 k.c. w zw. z art. 455 k.c.

Sąd w pkt II sentencji wyroku, na podstawie art. 477 (2) § 1 k.p. nadał wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego zawarte w pkt III sentencji wyroku znalazło oparcie w art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Reguła ta dotyczy także spraw rozpatrywanych w postępowaniu przed Sądem Pracy. W niniejszym postępowaniu, kosztami poniesionymi przez powoda były koszty wynagrodzenia reprezentującego go w sprawie pełnomocnika, które zgodnie z § 11 ust.1 pkt.3 w zw. z § 6 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłaty za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.), wynosiły 900 zł.

O obowiązku zapłaty przez pozwaną na rzecz Skarbu Państwa, nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu w kwocie 300 zł, od wniesienia której powód był zwolniony z mocy ustawy, orzeczono w punkcie IV sentencji wyroku na podstawie art. 98 §1 k.p.c. w zw. z art. 28 pkt.2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), gdyż postępowanie toczyło się trybie uproszczonym.